

Vazgeçtim

– Zontul · 18 Aralık 2013

Tüm ünvanları bıraktım
Adımın sağ tarafına..

Harf harf dökülüyorlar/
Uyku bürümüş geceye..
Görünmeyen gözyaşlarım
bAĞIRa bAĞIRa ağlarken
Asi yorgunluklar çarpıyor
Sabah değmiş yüzüme..
Yüreğin derinliği ölçüldü ki
Yok!
İnişleri kollamıyordu

...
Kapanışa muhtaçtı gözlerim
Uykunun arafında..
Ölümün taşı olmayan haliydi/
ne de olsa..
Yeterdi zaten! yüreğe de/
dokunan taşlar..
Sevdaların katillerini düşünürken
Yalanlar satılan nice pazarlar vardı
Ve aşka su katmış bezirganlar..
Ve neden yakandı ateş
Kim çakıyordu bu üşüten kibritleri?
Dokunmadan!
parmaklarımın ucu üşüyordu

...
Vazgeçtim
Vazgeçtim vefaya inat!

...
Ve anladım ki
Vefa bir hançermiş
Tutulmaya korkulan
Ve güneşlerdi/
gecelerde boğulan..

Yıldızlardı !evrenin kucağında
yas tutan..
Paramparça idiler
Paramparça..
İçlerinde nAr tutan
...
Vazgeçtim..
Vazgeçti ellerim
Vakte husumet edendi
Ayaklarımdaki kelepçelerim..
İster yürü hadi/ istersen dur
Yollar sana değmeden/ kıvrılır durur
...
Gözlerim!
Ahh gözlerim!
Hadi kapan/hadi kapan
Sıkıca karanlığa..
Uyursam da korkma
Vakit var /
Gebe ışıklara
Bekle gözlerim/ vazgeçsemde..
Bekle!
Gözbebeklerim hazırlanır/
güneşler doğurmaya...

Nilüfer Zontul AKTAŞ